

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1566 usque ad annum 1572

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118634

§. 96. Sixti Senensis extrema, ejusque opera.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67213)

Sæcul. XVI. summi Pontificis auctoritatem esse
A.C. 1569. superiorem Concilio propugnat. VIII.
 & IX. agunt de Concilii decretis, ubi
 idem Author illis vim legis absque Pon-
 tificis auctoritate deesse defendit. X.
 De indulgentiis. XI. & XII. differunt de
 Residentia: XIII. & XIV. de legibus Ec-
 clesiasticis, de quibus observat, quod
 earum quædam sunt Divini, aliæ vero
 humani juris. XV. De Matrimonio
 XVI. Demonstrare aggreditur, quod
 Missa sit Sacrificium pacificum, & pro-
 pitiativum. XVII. Agit contra Matri-
 monia clandestina, ubi Naclantus ob-
 cet, quod Ecclesia potuerit, & debu-
 rit illa declarare irrita. XVIII. Con-
 tinet responsum ad quæstiones circa de-
 monum potestatem propositas. Deinde
 que postremum Naclanti opus agit de
 Montibus Pietatis: ubi ad calcem
 adjecit quædam Theoremata Scholæ
 stica, Metaphysica, & Physica.

§. XCVI.

*Sixti Senensis extrema, ejusque
 opera.*

Thuan. l. 46. **E**odem hoc anno Sixtus Senensis sic
Possev. ap- nativitatis suæ urbe dictus Genuæ
parat. Si- nonnisi quadraginta novem annos
mon hist. tus decessit. Natus is erat ex parente-
crit. du bus Judæis, quinimo ipsemet aliquam-
vieux Test. diu in horum superstitione enutritus
l. 3. s. 17. vixerat.

Sæcul. XVI.
A.C. 1569.

vixerat: postquam vero Pius V. Papa
 supremus FF. Prædicatorum Magister
 Generalis evaserat, ab eo Christianæ
 Religionis præcepta edoctus, necnon
 sacro fonte renatus, ad hunc Ordinem
 receptus est, sacroque habitu ab ipso
 Pio indutus, reliquos vitæ suæ dies
 transegit in Verbi Divini prædicatione,
 necnon plurimum elucubratione operam,
 quibus Ecclesiæ honorem promovit, ac
 non modo Catholicorum, sed & ipso-
 rummet Protestantium existimationem
 promeruit, atque immota amicitia a
 Pio V. Papa honoratus est, partim quia
 ab ipso ad veræ fidei agnitionem ad-
 ductus fuit, atque huic Papæ solida Sixti
 pietas, necnon profunda eruditio, at-
 que exacta linguarum latinæ, Græcæ,
 & hebraicæ cognitio satis perspecta erat.
 Scripsit Sixtus quamdam Bibliothecam,
 celeberrimum tamen illius opus, licet
 mendis pluribus haud careat, est Cor-
 pus Biblicum in octo divisum libros, in
 quibus sacros libros criticam ad artem
 expendit, eosque explanandi metho-
 dum præscribit. Hanc Bibliothecam
 nonnisi anno Domini millesimo quin-
 gesimo sexagesimo sexto, ætatis vero
 suæ quadragesimo sexto publici juris
 fecit, cujus acuratio editio est Colo-
 niensis, quæ prodiit Anno Christi mil-
 lesimo quingentesimo septuagesimo
 sexto:

D d 2

sexto:

Sæcul XVI. sexto: anno autem sequenti ibidem etiam typis impressum fuit aliud ejusdem Auctoris opus latinum, in quo agit de arte interpretandi sacras literas insuper librum de usu Concordantiarum Bibliorum scripsit, atque edidit. I. quæstiones Astronomicas, Geographicas, & Physicas in diversa sacri Codicis loca II. varios sermones, & homelias. III. Epistolas problematicas in diversos sacrae Scripturae textus. IV. Synoposin epistolæ Divi Pauli ad Romanos V. quæstiones Scholasticas in eadem epistolam, quæ tamen opera nondum publicam lucem aspexerunt. Ceterum ejus Bibliotheca maximam utilitatem affert illis, qui sacrae Scripturae studio incumbunt, illiusque liber primus agit de Divisione, & auctoritate Sacrorum librorum: alter vero complectitur Dictionarium historicum, & Alphanumeric scriptorum, librorum, & Codicum, quos sacre Textus adducit, vel refert. Tertius exhibet artem explicandi sacras literas. Quartus continet Dictionarium Alphanumeric omnium Auctorum, qui in sacras literas scripserunt, præter illorum opera. Quintus habet collectionem adnotationum in plures veteris Testamenti Textus. Sextus est ejusmodi nota in libros novi Testamenti, adeo

ut ambo hi libri sint veluti commentarii in totum sacrum Codicem. Denique septimus, & octavus concinnati sunt contra hæreticos tam recentiores, quam veteres, necnon illos, qui librorum Veteris, & novi Testamenti auctoritatem impugnant. Ceterum quamvis hoc opus summa eruditione conscriptum sit, observat tamen Dupinus, quod optandum foret, ut hic auctor quasdam materias profundius pertractasset, atque alias levius percurrisset, nonnullas autem, quæ vel nullius sunt utilitatis, vel ad rem nihil conducunt, omnino prætermisisset.

§. XCVII.

Strigellii Protestantis interitus.

Victorinus Strigellius, qui eodem hoc anno obiit, natione Germanus Kaufburi imperiali Sueviæ urbe die vigesima sexta Decembris Anno ab Incarnatione Dominica millesimo quingentesimo vigesimo quarto primam lucem aspexit. Erat is inter Protestantes magni nominis Theologus; postquam enim Wittembergæ Lutheri, & Melanchtone Magistris literas didicerat, atque Anno restauratæ salutis millesimo quingentesimo quadragesimo quarto liberalium artium Magister creatus erat, Wittembergæ primum, &

Secul. XVI.
A.C. 1569.

Thuan. l. 46.
pag. 615.
Melchior
Adam in
vit. Theol.
Germ.

D d 3

postea